

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 25.10.2010
COM(2010) 593 окончателен

ДОКЛАД ОТ КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Доклад от Европейската комисия относно прилагането на Директива 2008/1/ЕО за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването и на Директива 1999/13/ЕО за ограничаване на емисиите на летливи органични съединения, дължащи се на употребата на органични разтворители в определени дейности и инсталации

ДОКЛАД ОТ КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Доклад от Европейската комисия относно прилагането на Директива 2008/1/ЕО за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването и на Директива 1999/13/ЕО за ограничаване на емисиите на летливи органични съединения, дължащи се на употребата на органични разтворители в определени дейности и инсталации (текст от значение за ЕИП)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящият доклад бе изготвен в изпълнение на изискването по член 17, параграф 3 от Директива 2008/1/ЕО за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (Директивата за КПКЗ) и по член 11 от Директива 1999/13/ЕО за ограничаване на емисиите на летливи органични съединения, дължащи се на употребата на органични разтворители в определени дейности и инсталации (Директивата за емисиите на разтворители).

В доклада е разгледан третият период за докладване по Директивата за КПКЗ (2006—2008 г.), като са използвани и анализите, направени в докладите за предишните периоди на прилагане на тази директива¹. Що се отнася до Директивата за емисиите на разтворители, в доклада е разгледан периодът на нейното прилагане от 2003 г. до 2007 г., през който държавите-членки са представили по два доклада. Докладите за периода 2003—2004 г. обхващат държавите-членки от ЕС-15, а тези за периода 2005—2007 г. — съответно държавите-членки от ЕС-27. По този начин събраната информация² се отнася главно за периода преди окончателния срок за прилагане на Директивата за емисиите на разтворители — 31 октомври 2007 г.

В настоящия доклад е обобщена информацията, подадена от държавите-членки посредством съответните въпросници на Европейската комисия³ и електронните инструменти за докладване, администрирани от инфраструктурата ReportNet⁴, като по този начин бе намалено натоварването на държавите-членки в процеса на докладване. Също така, за да се осигури пълен публичен достъп до докладваната информация, Европейската комисия създаде уебсайта „Информационна система за докладваните емисии от промишлеността“⁵.

¹ Съответна документация: COM(2003) 354, COM(2005) 540, COM(2007) 843.

² Тази информация е обобщена и подробно анализирана в следните два технически доклада: http://circa.europa.eu/Public/irc/env/voc/library?l=/2006_reportspdf/ EN 1.0 &a=d и http://circa.europa.eu/Public/irc/env/voc/library?l=/implementation_2005-07/final12_marchpdf/ EN 1.0 &a=d

³ Във връзка с Директивата за КПКЗ — Решение 2006/194/ЕО; във връзка с Директивата за емисиите на разтворители — Решение 2002/529/ЕО.

⁴ Допълнителна информация за ReportNet е дадена на следния сайт: <http://www.eionet.europa.eu/reportnet>

⁵ Допълнителна информация за Информационната система за докладваните емисии от промишлеността има на следния сайт: <http://iris.eionet.europa.eu/>.

Като цяло, държавите-членки изпълниха своите задължения за докладване и по двете директиви, въпреки че много от тях закъсняха със своите отговори. От друга страна, обаче, Гърция не предостави информацията, изисквана по Директивата за КПКЗ, а Люксембург я предаде едва наскоро, поради което Европейската комисия не можа да направи оценка на тази информация за целите на настоящия доклад. Европейската комисия изпрати предупреждение до тези държави-членки и тъй като то не доведе до резултат, през месец май 2010 г. предприе процедура за нарушение (която ще бъде прекратена за Люксембург, тъй като съответната информация вече е предоставена). По тези причини, в настоящия доклад се съдържат констатации във връзка с Директивата за емисиите на разтворители за 27 държави-членки, докато данните във връзка с Директивата за КПКЗ са за 25 държави-членки.

Междувременно, двете директиви, заедно с още пет законодателни документа⁶, бяха обединени и преработени в Директива за емисиите от промишлеността. Новата Директива за емисиите от промишлеността бе одобрена по принцип от Съвета и от Европейския парламент и се очаква до края на 2010 г. да бъде официално приета от тези съвместно действащи законодателни институции⁷. В Директивата за емисиите от промишлеността са взети редица мерки по отношение на слабостите, установени в предишните доклади или при настоящия период на докладване.

2. ДИРЕКТИВАТА ЗА КОМПЛЕКСНО ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И КОНТРОЛ НА ЗАМЪРСЯВАНЕТО

Целта на Директивата за КПКЗ е да се постигне комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването от над 50 000 големи промишлени инсталации в ЕС-27. Тя предвижда инсталациите да работят в съответствие с разрешителни, включващи изисквания за пределно допустими стойности на емисиите или други технически мерки, основаващи се на прилагането на най-добрите налични техники за предотвратяване или намаляване на емисиите във водата, въздуха и почвата, както и за вземане на мерки по отношение на други въздействия върху околната среда.

Първоначалната Директива за КПКЗ бе приета в 1996 г. и влезе в сила през октомври 1999 г. — за нови инсталации и за такива съществуващи инсталации, в които съответният оператор е направил значителни промени. От 31 октомври 2007 г. Директивата е в сила и за останалите съществуващи инсталации.

2.1 Транспониране на Директивата за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването

В контекста на предишните цикли на докладване, Европейската комисия направи оценка на транспонирането на Директивата за КПКЗ в националното законодателство. Въз основа на тази оценка, тя започна срещу 16 държави-членки процедури за нарушение, изразяващо се в неправилно транспониране. Усилията на държавите-членки

⁶ В преработената Директива за КПКЗ бяха включени, освен Директивата за емисиите от промишлеността и предишната Директива за КПКЗ, също и Директивата за големите горивни инсталации (2001/90/ЕО), Директивата за изгарянето на отпадъци (2000/76/ЕО), както и трите директиви относно титановия диоксид (78/176/ЕИО, 82/883/ЕИО и 92/112/ЕИО)

⁷ Европейският парламент прие своя позиция на второ четене на 7 юли 2010 г.: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0267+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN#top>

за коригиране на това положение доведоха след време до значително подобрене, като понастоящем остават открити само два казуса (Естония и Литва).

В 19 държави-членки националните законодателни разпоредби, транспониращи Директивата за КПКЗ, са претърпели изменения през периода 2006—2008 г., главно с цел по-добро съгласуване на националните и регионалните закони с директивата, за подобряване на някои аспекти във връзка с участието на обществеността и за въвеждане на промени в споделянето на компетенции от страна на различните институции.

2.2 Прилагане на Директивата за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването

Издаване и качество на разрешителните

Европейската комисия упражни надзор и оказа подкрепа на държавите-членки за изпълнение на задачата за издаване на разрешителни, в рамките на поставения в директивата срок — 30 октомври 2007 г. Много държави-членки, обаче, не можаха да изпълнят това задължение.

В резултат от липсата на напредък в областта на издаването и преразглеждането на разрешителни, Европейската комисия започна процедури за нарушение срещу Белгия, Дания, Гърция, Испания, Италия, Малта, Португалия, Словения, Австрия, Франция, Ирландия и Швеция. Понастоящем всички тези казуси (с изключение на четири от тях) бяха отнесени до Съда на Европейския съюз, който по първия казус през 2010 г. издаде решение срещу Белгия, заради неизпълнение на директивата.

Европейската комисия положи усилия и във връзка с осигуряване на качеството на издаваните разрешителни. Подробни проучвания на място бяха проведени за 61 инсталации с изисквания за КПКЗ от 16 държави-членки, като бяха обхванати 12 сектора. Окончателните доклади от тези проучвания са на разположение в уебсайта Европейската комисия⁸. Основният проблем, установен от Европейската комисия, е малкият дял на разрешителните, отразяващи прилагане на най-добрите налични техники, описани в съответните референтни документи за най-добри налични техники (BREFs). По-специално, не бяха намерени основателни причини за значителните различия между BREFs и условията в разрешителните за над 50 % от разгледаните инсталации. В следващо проучване, което се провежда понастоящем, са обхванати още 50 инсталации в 10 държави-членки.

Чрез Директивата за емисиите от промишлеността ще се придаде по-голямо значение на използването на произтичащите от BREFs заключения за най-добрите налични техники при формулирането на условията в разрешителните. Тези заключения за най-добрите налични техники ще се приемат като изпълнителни актове и ще имат правни последици. Европейската комисия очаква, че по този начин ще се постигне по-ясно отразяване на най-добрите налични техники в комплексните разрешителни.

⁸ http://circa.europa.eu/Public/irc/env/ipcc_rev/library. Третият доклад в рамките на това проучване ще бъде публикуван на същия уебсайт през 2011 г.

Преразглеждане на разрешителните

В член 13 от Директивата за КПКЗ има изискване разрешителните да бъдат периодично преразглеждани и, ако е необходимо — актуализирани. Такова актуализиране е необходимо по-специално в случаите, когато съществени промени в най-добрите налични техники дават възможност за значително намаляване на емисиите, без това да е свързано с прекомерни разходи.

Редица държави-членки са въвели в своите нормативни уредби специфични правила за преразглеждането и актуализирането на разрешителните, но в тези правила има значителни различия. Някои държави-членки са въвели периоди на валидност на комплексните разрешителни, като след тяхното изтичане разрешителните трябва да се подновяват. Например, валидността на разрешителните в Австрия и Румъния е 10 години, а в Чешката република, Словакия и Испания — съответно 8 години. В Словакия периодът се удължава на 10 години, ако в съответната инсталация се прилага схема за екологично стопанисване (Environmental Management Scheme). Някои други страни, като Полша и Обединеното кралство, са въвели общо изискване за периодично преразглеждане на разрешителните, като периодът на валидност се посочва във всяко разрешително поотделно.

Най-добрите налични техники представляват развиваща се във времето динамична концепция и за да се насърчава екологичното подобряване на промишлеността е необходимо разрешителните да се актуализират. В Директивата за емисиите от промишлеността са формулирани по-подробни правила за преразглеждане на разрешителните и, по-специално, е включено изискване за задължително преразглеждане в рамките на четири години след публикуването на решенията относно заключенията за най-добрите налични техники.

Преходни периоди, предоставени на нови държави-членки

Някои инсталации в редица нови държави-членки са предмет на специфични дерогации — съгласно съответните договори за присъединяване и свързаните с тях актове. Тези дерогации са по отношение на изискването за спазване при експлоатацията на тези инсталации на пределно допустими стойности на емисиите, на еквивалентни параметри, или за прилагане на технически мерки на базата на най-добрите налични техники, в съответствие с член 9, параграфи 3 и 4. Спазването на условията по дерогациите по договорите за присъединяване се следи отблизо от Европейската комисия. Срокът на действие на тези дерогации ще изтече на 31 декември 2015 г.

Координация между институциите при разрешителната процедура

За случаите когато в разрешителната процедура участват различни институции по околната среда, в Директивата за КПКЗ се изисква вътрешна координация, с оглед да се осигури ефективен комплексен подход. Но степента на координация и участващите административни институции варират в различните държави-членки, което до голяма степен се дължи на различията в тяхната вътрешна административна организация. Например, Испания е определила една главна отговорна институция, която получава съответни материали от други институции (например общини, басейнови дирекции), а Австрия е създавала институция, отговорна за цялостната процедура и за определянето на съответни експерти за специфичните области.

Обмен на информация за най-добрите налични техники

В член 17, параграф 2 от Директивата за КПКЗ има изискване към Европейската комисия да организира обмен на информация за най-добрите налични техники. За тази цел, в рамките на многостранния Форум за обмен на информация (IEF) се създават контакти между представители на всички държави-членки, както и между представители на съответните промишлени сектори и на екологични неправителствени организации. Форумът за обмен на информация организира обсъждания на генерални въпроси във връзка с обмена на информация за най-добрите налични техники и дава свои становища относно конкретни референтни документи за най-добри налични техники (BREFs) преди тяхното приемане от Европейската комисия.

Обменът на информация се провежда в рамките на технически работни групи за отделните сектори, с участието на експерти от страна на държавите-членки, на промишлеността и на неправителствени организации, и се ръководи от Европейското бюро за КПКЗ към Комисията (EIPPCB)⁹. Бюрото за КПКЗ отговаря за изготвянето на проекти за референтните документи за най-добри налични техники (BREFs).

Към днешна дата Европейската комисия е приела общо 33 такива референтни документа, отнасящи се както за отделни промишлени сектори (27), така и за общи за всички сектори хоризонтални въпроси (6). Необходимо е референтните документи да бъдат периодично преразглеждани, като целта на Европейската комисия е времеви интервал между две преразглеждания да е от около 8 години. Първият преразгледан референтен документ за най-добри налични техники („Производство на цимент, варовик и магнезиев оксид“) бе приет през юни 2010 г., а девет други референтни документа са понастоящем в процес на преразглеждане.

Държавите-членки потвърдиха ползата от референтните документи при прилагането на директивата и изразиха общо задоволство от тяхното съдържание. Някои държави-членки, като например Франция, Германия, Италия, Полша и Испания, организират цялостни или частични преводи на референтните документи.

В Директивата за емисиите от промишлеността се изясняват както правният статут на референтните документи, така и ролята на различните действащи лица в обмена на информация. Това ще осигури висококачествени резултати от процеса и ще увеличи използването на заключения за най-добрите налични техники при прилагането на директивата.

Инспекционни и правоприлагащи дейности

В член 14 от Директивата за КПКЗ има изискване към операторите редовно да информират компетентните институции за данните от мониторинга на емисиите и да предоставят на техните представители всякакво необходимо съдействие за провеждането на инспекции на място. Реалната практика при мониторинга и мерките за правоприлагане варира в широки граници между държавите-членки, а дори и вътре в тях. Повечето държави-членки са разработили онлайн бази данни и/или системи за подаване на мониторингови доклади по електронната поща. Европейската комисия насърчава използването на такива инструменти, които улесняват потока от информация между операторите и институциите и намаляват административното натоварване.

⁹ Допълнителна информация за Бюрото за КПКЗ е дадена на следния сайт: <http://eippcb.jrc.es/>

Редица държави-членки са въвели минимална честота за инспекциите на място, която обикновено е веднъж годишно (така е например в Словения, Обединеното кралство, Унгария, Естония, Литва, Франция, Малта и Кипър). В някои случаи, обаче, честотата е по-малка.

В Директивата за емисиите от промишлеността разпоредбите за мониторинга са допълнително разработени. Целта е да бъде възприет един основаващ се на риска подход за честотата на инспекциите, като в същото време са включени и изисквания за минимална честота на посещенията на място. По този начин тази директива стига най-далеч в изискванията относно инспекционните и правоприлагащите дейности.

Информация и участие на обществеността

По време на последния период на докладване много държави-членки подобриха както предоставянето на информация на обществеността, така и участието на обществеността. Подобренията включват по-честа актуализация на информацията, допълнения към публичните бази данни или уебсайтове, както и възможност за достъп на други държави-членки до информация. Също така, всички държави-членки насърчават използването на новите технологии за достъп до информация, като все по-често става осигуряването на онлайн достъп до разрешителните.

Някои държави-членки обединяват информацията за емисиите от промишлеността в единна информационна система, например като представят заедно данните, въведени в техните Регистри за изпускането и преноса на замърсители (Pollutant Release and Transfer Registers — PRTRs), както и информацията за инсталациите с изисквания за КПКЗ. Европейската комисия приветства тези инициативи и приканва всички държави-членки да провеждат такъв процес на обединяване на информацията.

На равнището на ЕС, Европейският регистър за изпускането и преноса на замърсители (<http://prtr.ec.europa.eu/>) предоставя информация за около 25 000 промишлени инсталации, като повечето от тях са с изисквания за КПКЗ. Също така, Европейската комисия предоставя достъп до информацията, докладвана от държавите-членки съгласно Директивата за КПКЗ и останалите директиви относно емисиите от промишлеността посредством уебсайта „Информационната система за докладваните емисии от промишлеността“, до която се стига чрез следния линк: <http://iris.eionet.europa.eu/>.

Директивата за емисиите от промишлеността увеличава правата на гражданите за достъп до информация и, по-специално, задължението за осигуряване на публичен достъп до решенията в разрешителния процес, свързани с отклонение от заключенията за най-добрите налични техники, както и за използване на интернет за гарантирането на тези права.

Стандарти за качество на околната среда

В Директивата за КПКЗ се изисква компетентните институции да включват допълнителни мерки в комплексните разрешителни, в случаите когато даден стандарт за качество на околната среда налага спазването на по-строги условия в сравнение с тези, които могат да се постигнат чрез най-добрите налични техники. Това изискване присъства в националната нормативна уредба на всички държави-членки. Само шест държави-членки, обаче, са докладвали за възникнала необходимост от прилагане на тези разпоредби.

Примерите за взети допълнителни мерки включват изисквания по отношение на изтичанията на отпадъчни води в чувствителни райони (използвани за питейно водоснабдяване) в Дания, Ирландия, Италия и Белгия.

Трансгранично сътрудничество

Във връзка със ситуацията, при които дадена държава-членка смята, че експлоатацията на определена инсталация е възможно да има значителни отрицателни последици за околната среда в друга държава-членка, в Директивата за КПКЗ се изисква операторът да предостави на компетентната институция на засегнатата държава-членка цялата информация, която следва да бъде предоставена съгласно приложение V към цитираната директива. Това включва заявката за разрешително и данните за компетентната институция, която носи отговорност за вземането на решение за издаване на разрешително. Както и при предишните цикли на докладване, държавите-членки посочиха, че този вид трансгранично сътрудничество е било ограничено по обхват. Осем държави-членки (Германия, Белгия, Италия, Румъния, Словения, Словакия, Франция и Нидерландия) са докладвали за прилагането на тези разпоредби по отношение на малък брой разрешителни.

2.3 Планът за действие на Европейската комисия за прилагането на комплексното предотвратяване и контрол на замърсяването

В своето съобщение, озаглавено „За подобряване на политиката относно емисиите от промишлеността“¹⁰, Европейската комисия очерта план за прилагането, насочен към няколко ключови въпроса, включително транспонирането и прилагането на разпоредбите от страна на държавите-членки и подобряването на процеса за изработване на референтни документи за най-добрите налични техники (BREFs). Обобщената таблица в приложение I показва, че планът за действие понастоящем е почти изцяло изпълнен, до голяма степен чрез разработването на новата Директива за емисиите от промишлеността.

С влизането в сила на Директивата за емисиите от промишлеността, Европейската комисия ще насочи своето внимание към оказването на подкрепа на държавите-членки в техните усилия за цялостно транспониране и прилагане на тази директива. Така някои от дейностите, посочени в приложение I, ще продължат да бъдат изпълнявани в контекста на Директивата за емисиите от промишлеността.

3. ДИРЕКТИВАТА ЗА ЕМИСИИТЕ НА РАЗТВОРИТЕЛИ

Целта на Директивата за емисиите на разтворители е да се предотвратят или намалят въздействията върху човешкото здраве и околната среда на емисиите на летливи органични разтворители (ЛОС) във въздуха. По-специално, тя е насочена към замаяната на тези видове разтворители, които имат най-сериозни последици за здравето, с по-малко вредни заместители. Директивата за емисиите на разтворители обхваща различни дейности, свързани с използването на органични разтворители, като например полагането на покрития, обезмасляването, печатането и производството на мастило, като при това за всички включени в обхвата ѝ дейности се въведе изискване да бъдат разрешени или регистрирани до края на месец октомври 2007 г.

¹⁰ COM(2007) 843 окончателен.

Разпоредбите на тази директива са включени в Директивата за емисиите от промишлеността.

3.1 Транспониране на Директивата за емисиите на разтворители

Като цяло, държавите-членки са транспонирали директивата в своето национално законодателство, но при неотдавнашната проверка на съответствието бяха установени известни проблеми, по-специално във връзка с транспонирането на някои определения, на изискванията за мониторинг, на обхвата на директивата и на пределно допустимите стойности на емисиите. Европейската комисия ще вземе под внимание констатациите от тази проверка, във връзка с оказването на подкрепа на държавите-членки при фазата на транспониране на Директивата за емисиите от промишлеността.

3.2 Прилагане на Директивата за емисиите на разтворители

Общи въпроси по прилагането

В предоставената от държавите-членки информация не са посочени никакви проблеми във връзка с прилагането на Директивата за емисиите на разтворители. Като цяло, държавите-членки са въвели разпоредбите, мерките и практиките, необходими за осигуряването на спазване на различните аспекти на директивата. Спазването на разпоредбите се осигурява чрез задължения за мониторинг и докладване, както и чрез инспекционни и правоприлагащи дейности — под формата както на проверки по документи, така и на посещения на място — и допълнително се подобрява чрез оказването на подкрепа, като например обучение и съставяне на указания за компетентните институции.

Някои държави-членки докладваха за проблеми при прилагането на Директивата за емисиите на разтворители в сектора на химическото чистене. Използването на планове за стопанисване на разтворителите, които представляват ключов инструмент за оценка на равнището на съответствие с изискванията на дадена инсталация, се смята от някои компетентни институции за прекалено сложно за този сектор и трудно за въвеждане в действие, като се има предвид малкият размер на преобладаващата част от съответните фирми и големият брой на инсталациите. Редица държави-членки са разработили опростени видове подход за прилагането и проверката на съответствието с разпоредбите на Директивата за емисиите на разтворители, и при тази ситуация Европейската комисия участва в допълнителни обсъждания на този въпрос.

Инсталации, попадащи в обхвата на Директивата за емисиите на разтворители

Към края на 2007 г. в обхвата на Директивата за емисиите на разтворители са влизали около 53 000 съществуващи инсталации, експлоатирани в държавите-членки на ЕС-27. След изменението на Директивата за емисиите на разтворители с Директива 2004/42/ЕО¹¹ (Директивата за лаковете и боите), с което до голяма степен боядисването на автомобили бе изключено от обхвата на действие на Директивата за емисиите на разтворители, броят на обхванатите съществуващи инсталации в държавите-членки значително намаля. Към края на 2004 г. по-голямата част от инсталациите, попадащи в обхвата на Директивата за емисиите на разтворители (в държавите-членки на ЕС-15), са били от сектора на боядисването на автомобили (54 %) и от сектора на химическото

¹¹ ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 87—96.

чистене (16 %); но към края на 2007 г. делът на сектора на химическото чистене вече е най-голям (с 39 % от инсталациите). Редица държави-членки продължиха да докладват относно нанасянето на покрития и боядисването на автомобили в рамките на Директивата за емисиите на разтворители (27 % от всички докладвани инсталации), въпреки че до голяма степен тази дейност бе извадена от обхвата на директивата.

Съгласно предоставените данни, само една малка част от всички съществуващи инсталации са получили разрешително или регистрация след 2003 г. Това показва, че преди тази дата много държави-членки вече са имали нормативна уредба, изискваща тези инсталации да бъдат регистрирани или да имат разрешителни.

Използване на различните варианти за постигане на намаление на емисиите

Директивата за емисиите на разтворители предоставя на държавите-членки две основни възможности за постигане в отделни конкретни инсталации на изискваното намаление на емисиите на ЛОС — тези емисии трябва да са в съответствие или с пределно допустими стойности, или с еквивалентни целеви стойности на емисиите, определени по схема за тяхното намаляване.

Докладваната информация показва, че в редица държави-членки много малко инсталации, ако изобщо има такива, прилагат варианта със схема за намаление на емисиите. Също така изглежда, че редица компетентни институции предпочитат прилагането на пределно допустими стойности на емисиите, поради трудностите при оценяването на еквивалентността между схемите за намаляване на емисиите и пределно допустимите стойности. Такъв е случаят по-специално в тези държави-членки, където са съществували пределно допустими стойности още преди прилагането на Директивата за емисиите на разтворители.

Директивата за емисиите на разтворители дава възможност на държавите-членки да изберат и трети вариант за постигане на съответствие с изискванията — чрез разработването на национален план за действие, чрез който да се постигне такова общо намаление на емисиите на ЛОС, което да е еквивалентно на това, което би се постигнало чрез прилагането на подход на равнището на отделните инсталации. Нито една държава-членка не е избрала въвеждането на такъв план.

Дерогации от пределно допустимите стойности на емисиите

Директивата за емисиите на разтворители дава възможност за дерогации по отношение на някои пределно допустими стойности, в случаите когато бъде доказано, че мерките за намаление на емисиите са икономически или технически неизпълними. Такъв е случаят например за дейности в областта на корабостроенето и самолетостроенето, които не могат да бъдат изпълнявани в закрити помещения. Подобни дерогации бяха докладвани от около половината държави-членки, но те се отнасят за по-малко от 0,01 % от общия брой инсталации. Въз основа на получената информация не бе възможно да се направи оценка на използваните критерии или на поставяните алтернативни условия.

Инициативи на Европейската комисия за насърчаване на прилагането

Съгласно член 7 от Директивата за емисиите на разтворители, от Европейската комисия се изисква да осигури провеждането на обмен на информация относно употребата и замената на органични разтворители. За тази цел Европейската комисия създаде

уебсайт, предоставящ достъп до справочна документация и описания на добри практики за замяната на разтворители¹², както и до документи с указания за конкретни дейности¹³. Също така, Европейската комисия работи в тясно сътрудничество с държавите-членки за осигуряването на отговори на въпроси, възникващи във връзка с прилагането на Директивата за емисиите на разтворители, отнасящи се по-специално до обхвата и прилагането на схеми за намаление на емисиите.

Взаимодействие с други законодателни документи на ЕС

В Директивата за лаковете и боите са формулирани пределно допустими стойности за съдържанието на ЛОС в някои декоративни бои и продукти за външни покрития на автомобили. Редица от тези продукти се използват в инсталациите, попадащи в обхвата на Директивата за емисиите на разтворители. Това предизвика изменение на Директивата за емисиите на разтворители, състоящо се в изключване от нейния обхват на този вид дейности. Както бе посочено по-горе, това изменение доведе до драстично намаление на броя на инсталациите, обхванати от Директивата за емисиите на разтворители. От друга страна, обаче, някои държави-членки предпочетоха да запазят изискванията на Директивата за емисиите на разтворители за този сектор, което е изрично разрешено в Директивата за лаковете и боите. Също така, съгласно Директивата за лаковете и боите някои продукти се освобождават от изискването за съответствие със съответните пределно допустими стойности, при условие че тези продукти се продават изключително само за използване в инсталации, обхванати от Директивата за емисиите на разтворители.

Припокриването между двете директиви причини известна загриженост от страна на някои заинтересовани страни и компетентни институции. Европейската комисия се опита да изясни положението, а освен това този въпрос бе засегнат и в контекста на преразглеждането на Директивата за лаковете и боите, за което Европейската комисия ще докладва в отделно съобщение.

Някои от големите инсталации, извършващи третиране на повърхности, попадат в обхвата както на Директивата за емисиите на разтворители, така и на Директивата за КПКЗ. Следователно, тези инсталации следва да имат разрешително, в което пределно допустимите стойности на емисиите да са зададени в съответствие с най-добрите налични техники. В тези случаи, пределно допустимите стойности по Директивата за емисиите на разтворители играят ролята на минимално възможни изисквания. Взаимодействието между разпоредбите от Директивата за емисиите на разтворители и Директивата за КПКЗ се изяснява подробно в новата Директива за емисиите от промишлеността.

4. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

Директивата за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването

Докладите на държавите-членки относно прилагането на Директивата за КПКЗ показваха, че в някои страни е необходимо да бъде завършен процесът на издаване на разрешителни, за да се осигури спазването на директивата. Освен това, предприетите от

¹² <http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/stationary/solvents/index.htm>

¹³ http://circa.europa.eu/Public/irc/env/voc/library?l=guidance_documents/final_versions&vm=detailed&sb=Title.

Европейската комисия проучвания на конкретни обекти показаха, че разрешителните не са съобразени в достатъчна степен с най-добрите налични техники. Също така, бяха повдигнати редица въпроси, като например необходимостта от по-съгласуван механизъм за инспекциите, необходимостта от намаляване на административното натоварване, както и непригодността на Директивата за КПКЗ за постигането на някои ключови цели на разглежданата политика. По-голямата част от тези въпроси следва да бъдат разрешени чрез Директивата за емисиите от промишлеността.

Директивата за емисиите на разтворители

Докладването на държавите-членки относно прилагането на Директивата за емисиите на разтворители преди крайния срок за прилагане по отношение на съществуващите инсталации не показва наличието на важни нерешени хоризонтални въпроси. Известни проблеми има във връзка с прилагането на Директивата за емисиите на разтворители в сектора на химическото чистене, които се дължат на специфични особености на този сектор, като за тази цел се разработват опростени видове подход.

Бъдещата Директива за емисиите от промишлеността

Директивата за емисиите от промишлеността, която предстои да бъде приета, обединява в единен правен инструмент седем предишни директиви, включително Директивата за КПКЗ и Директивата за емисиите на разтворители. Това ще доведе до изясняване на взаимодействието между всички тези правни инструменти и ще рационализира действието на много важни разпоредби, включително във връзка с мониторинга и докладването.

С Директивата за емисиите от промишлеността значително се повишава ролята в разрешителната процедура на най-добрите налични техники и се преодоляват някои несъвършенства на Директивата за КПКЗ, по-специално във връзка с преразглежданията на разрешителните и инспекциите. Очаква се, че с влизането в сила на Директивата за емисиите от промишлеността, прилагането от държавите-членки на съответните разпоредби ще стане по-ефективно.

Бъдещи действия

Все още съществуват планове за още един цикъл на докладване относно прилагането на Директивата за емисиите на разтворители (2008—2010 г.) и на Директивата за КПКЗ (2009—2011 г.), като съответните докладвани периоди предхождат влизането в сила на Директивата за емисиите от промишлеността, поради което Европейската комисия ще продължи да проследява прилагането на тези два законодателни акта. В същото време Европейската комисия ще провежда подготовка за подпомагане и насърчаване на транспонирането и прилагането в държавите-членки на Директивата за емисиите от промишлеността.

Приложение I: Оценка на постигнатия напредък в прилагането на Плана за действие от 2007 г. на Европейската комисия относно КПКЗ

<i>Действия</i>	<i>Оценка на напредъка</i>
1. Осигуряване на пълно транспониране на директивата	Директивата за КПКЗ е правилно транспонирана в 25 държави-членки. Казусите срещу Естония и Литва продължават да бъдат открити.
2. Подпомагане на държавите-членки за намаляване на ненужните административни натоварвания	Директивата за емисиите от промишлеността ще доведе до намаление на ненужни административни натоварвания, което се оценява на 32 милиона евро годишно. Продължаване на работата с Групата на високо равнище на независими заинтересовани лица за намаляване на административното натоварване, както и с държавите-членки, за намаляване на съответните национални административни натоварвания.
3. Подпомагане на държавите-членки в прилагането на законодателството	Европейската комисия продължи своите контакти с тези държави-членки, които срещат проблеми във връзка с издаването на разрешителни. Споделяне на информация за прилагането на КПКЗ в рамките на ЕС и семинари, проведени с участието на държавите-членки.
4. Засилен мониторинг и проверки на съответствието при прилагането на законодателството в областта на промишлените емисии	<p>Провеждащ се в момента преглед от Европейската комисия както общо на издадените разрешителни, така и на редица отделни разрешителни, издадени в по-голямата част от държавите-членки.</p> <p>Текущ преглед на прилагането, в отговор на оплаквания от граждани и въпроси от Европейския парламент.</p> <p>Използване на Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители (E-PRTR) за провеждането на мониторинг и установяване на възможни нерешени въпроси по прилагането.</p>
5. Подобряване на събирането на данни за прегледа на референтни документи за най-добрите налични техники (BREFs) и укрепване на връзките с Рамковата програма за научни изследвания	<p>Публикуване на указания за подобряване на събирането и подаването на данни за преразглеждане на BREFs.</p> <p>Сътрудничество с ГД „Изследвания“ по отношение на връзките между BREFs и Рамковата програма за научни изследвания. Засилен статус на новопоявяващите се техники в контекста на Директивата за емисиите от промишлеността.</p>